

Publicerad 2009-05-26 12:49 av Åsa Pyke

Ryggen talar

Den här sorgsna ryggen
jag aldrig ser
men som ni studerar
nästan varje dag

Hur ska jag kunna förklara
att min kropps språk
är ofullständigt,
stumt och låst
från insidan

Framifrån är jag er spegel,
en tom duk
där jag målar mitt gensvar
med inövade gester
och jag blandar varje nyans
av era förväntningar
tills vi tror
att jag räcker till

medan ryggen talar
om vemod,
tyngd
och kronisk smärta,
det medvetet bortglömda
och det jag aldrig upptäckt

Kanske är det just detta
som gör att ni redan vet
att alla har hemligheter att dölja
för sig själva.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Åsa Pyke med Poeter.se id #28970 innehar upphovsrätten